

Ho-spo-din kra-lu-je,
o-děl se dů-sto-jno-stí,
o-děl se Ho-spo-din,
mo-cí se o-pá-sal.
Pe-vně je za-lo-žen svět,
nic s ním ne-o-tře-se, tvůj
trůn pe-vně sto-jí o-de-dá-
vna, Ty jsi od vě-čno-sti.

HOSPODIN KRALUJE

Zve - da - jí ře - ky, Ho - spo -
di - ne, zve - da - jí ře - ky svůj
hlas, zve - dám i já, Ho - spo -
di - ne, zve - dám i já svůj
hlas. Zve - da - jí hlas.

*Hospodin kraluje! Oděl se důstojností.
Oděl se Hospodin, opásal se mocí.
Pevně je založen svět, nic jím neotřese.
Tvůj trůn pevně stojí odedávna. Ty jsi od věčnosti.
Zvedají řeky, Hospodine, zvedají řeky svůj hlas,
zvedají řeky své vlnobití. Nad hukot
mohutných vodstev, nad vzorné příboje mořské
je vznešenější Hospodin na výšině.*

Ž 93,1-4